

|                                                                                                                                                                                   |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Luk 8, 25 – in serie ‘Op de man af – vragen van Jezus’                                                                                                                            |
| Votum/groet; Ps 89: 1, 4; gebed; Gez 243; lezen Luk 8, 22-25; LB 904: 1, 4, 5; preek; LB 352: 1, 2, 5, 7; bemoediging met Rom 8, 31-39; gebed; WK 364; zegen; collecte met muziek |
| Bergschenhoek 21.2.2021                                                                                                                                                           |

## Intro **dia**

Het verhaal is bekend. De storm op het meer. Vaak afgebeeld. Door Rembrandt bijvoorbeeld. En door vele anderen. Vaak wordt in beeld gebracht hoe Jezus storm en golven tot stilte brengt. Heel begrijpelijk. Zo bijzonder dat Jezus dat kan en dat Hij het ook doet... Maar wat mij betreft komt de mooiste illustratie bij dit verhaal uit de Kijkbijbel. **Dia** Dit plaatje. Dat bootje midden in de storm. De discipelen met de angst op hun gezicht. Ze hozen de boot leeg, kijken bang naar de golven, trekken aan een touw... Het kolkt en bruist. Maar in het midden ligt Jezus te slapen. Dat triggert mij enorm in dit verhaal. Alles kolkt en bruist. De discipelen zijn doodsbang. En Jezus ligt te slapen. Het contrast tussen die twee. Wat wil hiermee verteld worden? Volgens mij ligt er een verband met die vraag van Jezus die Hij op het eind met verwondering en verbazing in zijn stem (tenminste, zo stel ik mij dat voor) stelt: Waar is jullie geloof? Om die vraag van Jezus gaat het mij vandaag. Volgens mij de vraag waar het om gaat. In de stormen van ons leven rennen wij mensen in paniek rond en vragen ons af: Komt het goed, helpt God mij wel, is er iemand die zich om mij bekommert? Maar de vraag waar het echt om gaat is de vraag die Jezus stelt: Waar was jullie geloof? Kun jij blijven geloven, ook als het stormt?

## Stormen zullen er zijn **dia**

Ja, het is een bekend verhaal. Een geliefd verhaal ook. Het laat zich mooi vertellen in allerlei kinderbijbels. Het verhaal komt dichtbij en is levensecht. Je stapt als het ware zo bij die discipelen in de boot. Niet alleen voor ons is het een geliefd verhaal, stel ik mij zo voor. Ook voor de christenen van het begin. Hoe vaak zullen Jezus' leerlingen het verhaal verteld hebben aan de eerste christenen? Hoe vaak zal het zijn doorverteld aan anderen? Zo is het uiteindelijk in de Bijbel terecht gekomen. Daarmee mag het nu ook een verhaal van jou en mij worden. Jij en ik, ja, we worden samen met de discipelen mee in de boot getrokken. Weet je nog, toen met Jezus? Dit maakten we mee. Ja, de discipelen maakten mee wat wij mensen allemaal mee kunnen maken. Je begint ergens argeloos en onbevangen aan. Vol vertrouwen ga je op weg. Maar ergens onderweg breekt er

zomaar ineens een geweldig noodweer los. Figuurlijk gesproken dan. Zo ging het met de discipelen. *Laten we naar de overkant van het meer gaan*, zei Jezus. En de discipelen deden het. Bekend terrein voor hen. Niks aan de hand. Maar onderweg kwam ineens dat noodweer opzetten. Het Meer van Galilea stond erom bekend. Zomaar ineens kon er vanuit de bergen een wind op het meer vallen en de golven opzwepen. Dat gebeurt nu. Meer dan een beetje tegenwind, nee, vertelt Lukas, een wervelstorm. Code paars, zeg maar. Hun leven loopt gevaar. En de discipelen zitten er midden in.

Er gebeurde wat wij mensen allemaal kunnen meemaken, en vaak genoeg ook echt meemaken. Zomaar ineens in een storm terecht komen. Een crisis in je huwelijk. Sombere berichten over jouw gezondheid of die van iemand naast je. Dood, ziekte, tegenslag. Je baan op de tocht. Je gezin uit elkaar. Vol vertrouwen ging je op weg. Er was geen vuiltje aan de lucht. En nu zit je middenin moeite en ellende. Ook met Jezus aan boord dus. Zijn aanwezigheid maakt je niet immuun voor dit soort stormen. Ook achter Hem aan kan het met je gebeuren. Omdat Hij zegt 'ga met Mij mee, we gaan die kant op'. Jij gaat, en dan gebeurt dit. Ons verhaal, en vroeg of laat ook jouw verhaal. Stormen zullen er zijn...

### En ze zullen zorgen voor paniek dia

En weet je wat mij aanspreekt in de manier waarop het verhaal door Jezus' leerlingen is verteld? Ze hebben er geen show van gemaakt. Een soort heldenverhaal over zichzelf. Wij kwamen terecht in een storm, maar we sloegen ons manhaftig erdoorheen... Nou nee, zo ging het dus niet. Ervaren vissers waren ze. Het Meer van Galilea was zo'n beetje hun achtertuin. Maar hier konden ze niet tegenop. *De boot maakte water en dreigde te zinken*. De stoere vissers worden een speelbal van de golven en de wind.

Dat maakt het verhaal echt en eerlijk. Hoe makkelijk kun je denken: O die moeilijke tijd kan ik aan, mij krijgen ze niet zomaar omver... Maar het gebeurt waar je bij staat. De golven slaan over je heen en je gaat keihard kopje onder. En dan, wat gebeurt er dan? Nou, kijk maar bij Jezus' leerlingen. Ze raken in paniek, verliezen alle moed en hoop. We gaan eraan, schreeuwen ze uit, het is met ons gedaan! En zo schreeuwen ze Jezus wakker: *Meester, meester, we vergaan!*

Dat brengt het verhaal dichtbij. Niks stoere praatjes van Jezus' leerlingen over zichzelf. We wisten dat Jezus erbij was en dus hielden we moed en hoop... Nee dus. In één keer weg. Schreeuwen van angst. Zeker weten: Het is met ons gedaan! Is dat niet precies zoals het vaak gaat? Wij in onze bootjes opeens midden in een storm. En dan niks sterk en dapper je erdoorheen slaan. Maar bang worden. Overal aan gaan

twijfelen. De moed verliezen. Onze vragen stellen: Hoort God mij wel? Ziet God mij wel? In het verhaal dat Marcus vertelt in zijn evangelie zeggen de discipelen tegen Jezus: Kan het u niet schelen dat wij vergaan? Want kijk Jezus maar slapen in die boot. Net als je Hem nodig hebt, geeft Hij niet thuis. Het kan Hem zeker niks schelen wat er met mij gebeurt...

Zo eerlijk is het verhaal vanaf het begin verteld. Wij in die boot. En bang dat we waren. Inderdaad, ook ons verhaal. Zo gaat het. Stormen zullen er zijn en ze zorgen doorgaans voor heel veel paniek...

### Maar Jezus staat er boven dia

Maar hoe anders ging Jezus om met de storm! Dat zal ongetwijfeld ook zijn verteld door de discipelen. *Onderweg viel Jezus in slaap.* En Hij bleef blijkbaar ook slapen terwijl die storm tekeer ging. Meer dan zomaar een detail, denk ik. Dat bootje maakt water, het klapt op en neer op de golven, en Jezus lag te slapen en moest worden wakker gemaakt... Huh?

Wij waren bang, vertelden Jezus' leerlingen, en Hij lag te slapen. Was Jezus zo moe? Kon het Hem niks schelen wat er met ons gebeurde? Nou, dat leek misschien zo. In werkelijkheid was er iets anders aan de hand. Jezus deed niet mee aan onze paniek. Jezus doet nooit mee aan onze paniek. Jezus sliep de slaap van Psalm 4: *'In vrede leg ik mij neer, meteen slaap ik in, want u, Heer, laat mij wonen in een vertrouwd en veilig huis'.* Jezus zei het toch: We gaan naar de overkant. Zou die storm dat onmogelijk maken? Nooit een keer! Het doel wordt bereikt. God waakt erover. Zo ligt Jezus daar te slapen. Hij staat boven de storm.

En wat je ziet in dat slapen van Hem, zie je ook terug in de manier waarop Hij de storm tot zwijgen brengt. Als Hij wakker wordt. Een simpel woord en misschien een gebaar. *Hij stond op en sprak de wind en de golven bestraffend toe.* En alles wordt stil. Jezus heeft de controle dus. Hij is de baas over de storm. Hij staat er boven. Daar schrikken Jezus' leerlingen van: *'Wie is Hij toch? Zelfs de wind en de golven gehoorzamen Hem!'* Wij met die eeuwige neiging van ons om te klein van Jezus te denken. Wij ons maar steeds in Hem vergissen. Nog steeds niet echt beseffen wie het is die met ons meevaart in de boot!

Is dat ook niet vaak ons verhaal? Dat van mij in ieder geval wel. Midden in de storm het zicht op Hem kwijtraken. Denken dat Hij er ook niks aan kan doen. Of dat Hij maar een beetje onbetrokken dwars door alles heen slaapt, terwijl jij kopje onder gaat. En dan staat Jezus op. Dit is precies wat Hij de discipelen toen en jou en mij vandaag wil laten voelen. Wie denk je dat Ik ben? Ik sta er boven. Denk jij nou echt dat je met Mij aan boord eraan zult gaan?

## Kun jij blijven geloven, ook als het stormt? dia

Zo kan het verhaal verteld zijn vanaf het begin. Het zou hier prima kunnen eindigen. Eind goed, al goed. Wij kwamen in een storm terecht, maar Jezus bracht wind en golven tot zwijgen. Wat een Heer is Hij! Ja, mooi verhaal, zeker weten, maar het is niet waar het mee eindigt. De leerlingen van Jezus vertelden verder. Weet je nog wat Hij tegen ons zei, in de stilte na de storm? Wij, nat, doorweekt en vooral stomverbaasd. Toen vroeg Hij: *Waar is jullie geloof?*

Wat is het belangrijkste moment in dit verhaal? Je zou zeggen: Jezus stilt de storm. Hij laat voelen hoe machtig Hij is. Hij zal in ons leven ook de stormen doen verdwijnen. Ik kan mij afvragen: Kan Jezus de storm aan die ik nu meemaak, is Hij echt sterker? Maar wat maakt Jezus hier duidelijk? Kan Ik de storm aan? Kan Ik jouw leven weer in rustig vaarwater brengen? Jullie vraag. Niet die van Mij. Ga jij daar maar rustig van uit dat Ik dat kan en dat ik dat ook doe als het nodig is. Ik sta echt boven welke storm dan ook! Dat hoeft helemaal de vraag niet te zijn. De vraag waar het echt om gaat is deze: kun jij blijven geloven, midden in de storm? Als de wind loeit en de golven hoog worden opgezweept? Daar is Jezus benieuwd naar. *Waar is jullie geloof?* Hoe kan dat nou, dat geloof van jou, van jullie, meteen weg en verdwenen als de storm jou te heftig wordt, de tegenslag te intens?

Zie je? Wij duiken in dit verhaal meteen af op die rustige zee. Daar willen we graag uitkomen... De storm weg en verdwenen. En wij kunnen rustig verder. Maar Jezus vraagt door op wat er daar aan vooraf gaat. Als die storm er nog is? Als de wind nog niet is gaan liggen? Alles kolkt en bruist nog en je bent bang dat je eraan gaat. Kun jij dan toch blijven geloven? Blijven vertrouwen op Jezus? Omdat Hij laat zien: Ik ben bij je in de boot, God laat je niet los, wij samen gaan de overkant bereiken. Kan Jezus deze storm aan? Ja, dat is mijn vraag. Maar niet die van Jezus. *Waar is jouw geloof?* Dat is Jezus' vraag en daar vraagt Hij op door.

## Slot dia

Zo mag dit verhaal vandaag ons verhaal worden, jouw en mijn verhaal. Stormen zullen er zijn. Voor angst en paniek zullen ze zorgen. Maar Jezus staat er boven. En de vraag die Jezus erbij stelt is deze: Kun jij op Hem blijven vertrouwen, in de angst en paniek, in de wind en de golven die over je heen spoelen? Kun jij blijven geloven, ook als het stormt?

Amen